

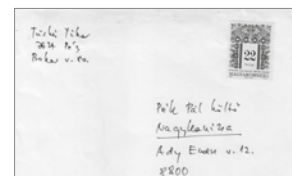
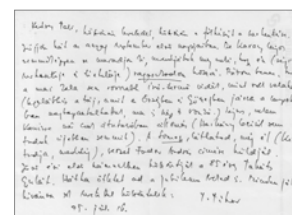

Manapság már az e-mail járja. De nem is olyan rég, a 20. században még írtak kopogós írógéppel, sőt kézzel is.

Nagykanizsán Pék Pál és Takács László hagyatékában sok rövid, érdekes levelet, üzenetet találtunk pályatársainak és barátainak címezve. Most ezekből a levelekből közlünk egyet-egyét, eredeti írásképpel és átgépelve jobban olvasható formában, némi magyarázattal. Reméljük, hogy ily módon is érzékelhetővé válik a 20. század zalai és –testvéreként – somogyi, vasi irodalmi élete, és felvillan pillanatokra a homályosuló időben Pék Pál, Tüskés Tibor, Fodor András és pályatársaik arcéle.

Tüskés Tibor levele Pék Pálhoz. 1995. július 16.

*Kedves Pali, köszönöm leveled, köszönöm a fölkérést a szerkesztésre. Jöjjön hát az anyag szeptember első napjaiban. De Karay Lajos semmiképpen ne maradjon ki, mondjátok meg neki, hogy én (régi szerkesztője és tisztelője) ragaszkodom hozzá. Bízom bennem, hogy a mai Zala sem rosszabb író-termő vidék, mint volt valaha. (Legalábbis a táj, amit az őrségben és Göcsejben járva a napokban megtapasztalhattuk, ma is szép és vonzó.) Sajnos, Kanizsa már csak átutazóban állomás. (Harkány Laciról sem tudok újabban semmit.) A Somogy, láthatod, még él (Ki tudja meddig.), verset Fodor András címére küldjél. Jövő évi első számunkban köszöntjük a 85 éves Takács Gyulát. Hátha ötletet ad a jubileum neked is. Minden jót kívánva sok szeretettel
T. Tibor
95. júl. 16.*

Tüskés Tibor irodalomtörténész 1930-ban született Szántódon, Nagykanizsán tanult (a piaristáknál érettségizett 1948-ban), a várost mindig is nagy becsben tartotta, melyet Nagykanizsa 2009-ben adományozott díszpolgári címmel hálált meg. Pécssett 2009. november 11-én hunyt el, de hamvai egy része - kérésére -, Nagykanizsára került, szülei családi sírhelyére. 1953 és 1964 között a Jelenkor, 1994-től 2000-ig pedig a Somogy főszerkesztője volt, ahol Pék Pál számos verse megjelent már a kanizsai költő legfőbb mentora, Fodor András ajánlásával.

Pék Pál költő 1939-ben született Nagykanizsán és ugyanitt, 2008-ban hunyt el. Pék Pál versei az 1960-as évektől jelentek meg irodalmi lapokban. Először a Somogyi Írásban, a Kortársban és a Jelenkorban. Pék Pál a pécsi főiskolai évek alatt ismerkedett meg Tüskés Tiborral, Csorba Győző óvó figyelmével kísérvé. Tüskés Tibor írt első kötetéről, a Rapszódia a reményről még 1977-ben a Jelenkorban, itt fogalmazta meg a ma is találónak érezhető jellemzést Pék Pál költészetéről: „tudatosan szűk nyílásra húzott és nagy mélység-élességű költészet”

Harkány László tanár úr (1932-2008), a kiváló irodalomszervező- és népszerűsítő, Pék Pál tanára, osztályfőnöke volt 1956-ban, s egyben Tüskés Tibornak is jó barátja.

Fodor András (1929-1997) Pék Pál első és legnagyobb hatású mentora volt. Fodor András leveleiből és ajánlásából kitűnik (majd ezekből is közlünk párat), a tanítvány-mester kapcsolat egyre inkább átitatódott barátsággal, személyes hangúvá téve az ajánlásokat, írásos érintkezéseket.

Karay Lajos hévízi pályatárs volt, és a Pannon Tükör első évfolyamainak gyakori szerzője.

A levél keletkezésének esztendejében, az 1995 karácsonyára megjelenő 1. próbaszámmal elindult a Pannon Tükör. Pék Pál felkérte a tapasztalt Tüskés Tibort néhány közlésre szánt anyag szerkesztésére, gondozására, amit ő elvállalt. A levélben említett Karay Lajos Credo című verse a 1996. I. évfolyam 1. számának 33-37. oldalán meg is jelent.

Üdvözlettel a levelesláda nyitogatója, Kardos Ferenc